

Apostolsko pismo “Authenticum charismatis”

APOSTOLSKO PISMO
U OBLIKU MOTUPROPRIJA

VRHOVNOG SVEĆENIKA
FRANJE

AUTHENTICUM CHARISMATIS

KOJIM SE MIJENJA KANON 579 ZAKONIKA KANONSKOGA PRAVA

»Jasan znak autentičnosti neke karizme njezina je crkvenost, njezina sposobnost da se skladno uklopi u život svetoga Božjeg naroda za dobro svih« (Apostolska pobudnica *Evangelii gaudium*, 130). Vjernici imaju pravo biti upozoreni od pastira glede autentičnosti karizmi i pouzdanosti onih koji se predstavljaju kao utemeljitelji.

Razlučivanje crkvenosti i autentičnosti karizmi crkvena je odgovornost pastira partikularnih Crkava. Izražava se u pažljivoj brizi za sve oblike posvećenoga života, a posebice u ozbiljnoj zadaći procjenjivanja potrebe osnivanja novih ustanova posvećenoga života i novih družbi apostolskoga života.

Dolikuje odgovoriti na darove koje Duh pobuđuje u partikularnoj Crkvi, prihvaćajući ih velikodušno sa zahvaljivanjem, izbjegavajući pritom »da ne bi nesmotreno nastajale beskorisne ili za život nesposobne ustanove« (Drugi vatikanski koncil, Dekret *Perfectae caritatis*, 19).

Zadaća je Apostolske Stolice pratiti pastire u procesu razlučivanja koje vodi do crkvenog priznavanja nove ustanove ili družbe dijecezanskog prava. Apostolska pobudnica *Vita consecrata* potvrđuje da životnost novih ustanova i družbi »treba procijeniti vlast Crkve, koja je nadležna za odgovorno ispitivanje kako bi se provjerila vjerodostojnost nadahnjujuće svrhe i izbjeglo pretjerano umnožavanje međusobno sličnih institucija, iz čega proizlazi rizik štetnog razbijanja u premale skupine« (br. 12). Stoga nove

ustanove posvećenoga života i nove družbe apostolskoga života mora službeno priznati Apostolska Stolica, kojoj jedino pripada konačan sud.

Odluka o kanonskom osnivanju od strane biskupa nadilazi područje biskupije i čini ga relevantnim na širem obzoru sveopće Crkve. Zapravo, *po svojoj naravi*, svaka ustanova posvećenoga života ili družba apostolskoga života, čak i ako je nastala u kontekstu partikularne Crkve, »kao dar Crkvi, nije izdvojena ili marginalna stvarnost, već joj intimno pripada, u samom je srcu Crkve kao odlučujući čimbenik njezina poslanja« (*Pismo posvećenim osobama*, III, 5).

U tom smislu, određujem da se promijeni kan. 579 koji je zamijenjen sljedećim tekstom:

Episcopi dioecesani, in suo quisque territorio, instituta vitae consecratae formali decreto valide erigere possunt, praevia licentia Sedis Apostolicae scripto data.

Dijecezanski biskupi mogu, svaki na svojem području, službenom odlukom valjano osnovati ustanove posvećenoga života, uz prethodno pismeno odobrenje Svete Stolice.

Propisujem da, ono što je određeno ovim Apostolskim pismom u obliku motuproprija, ima čvrstu zakonsku snagu, unatoč bilo kojoj suprotnoj stvari koja bi bila dostojna posebnog spominjanja, i neka se proglasi objavljivanjem u *L'Osservatore Romano*, stupajući na snagu 10. studenoga 2020., a potom neka se objavi u službenom glasilu *Acta Apostolicae Sedis*.

Dano u Lateranu, dana 1. studenoga 2020., na svetkovinu Svih svetih, osmu godinu mojega pontifikata.

FRANJO